Instanța de fond: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (judecător N.Doroftei)
Dosarul nr. 2a-3949/23
2-19200075-02-2a-18102023

D E C I Z I E

24 aprilie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai și Viorica Mihaila
Grefierul: Irina Pîntea

examinând în ședință de judecată publică cererea de apel declarată de avocatul Tarlev Pavel în interesele lui *****,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LarsanNor" împotriva *****i cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 12 iunie 2023,

c o n s t a t ă:

La 17.12.2019, SRL „Larsan-Nor", a înaintat cerere de chemare în judecată, ulterior completată, către SRL „Tetra-H Prim", ***** privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, la data de 23 octombrie 2018 între S.R.L. „Larsan-Nor" în calitate de Vânzător şi S.R.L. "Tetra-H Prim" în calitate de Cumpărător a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr. 54, în conformitate cu care în favoarea S.R.L. „Tetra-H Prim" i-au fost livrați 21 000 pui de una zi- broiler, fapt confirmat prin factura fiscală nr. IM 024013 din 24.10.2018, semnată de ambele părți.

A menționat că, prin pretenția nr.170 din 20.11.2019, reclamantul a intervenit către destinatar cu solicitarea executării benevole extrajudiciare a plăților restante prin achitarea sumei datorate în mărime de 96 344 lei, somația fiind recepționată de pârât, fapt confirmat prin inscripția de pe copia avizului de recepție anexat.

A indicat că, până la moment pârâtul SRL „Tetra-H Prim” nu şi-a onorat integral obligația de plată față de reclamant, suma restantă a datoriei constituind suma de 96 344 lei.

A specificat că, în conformitate cu Contractul de fidejusiune nr.55 din 23.10.2018, încheiat între SRL „Larsan-Nor” în calitate de creditor şi persoana fizică ***** în calitate de fidejusor, şi-a asumat obligația de a răspunde solidar pentru executarea de către S.R.L. „Tetra-H Prim” a obligațiilor sale conform contractului de vânzare-cumpărare pui de una zi (broiler) nr.54 din 23.10.2018 faţă de S.R.L. „Larsan-Nor”.

A notat că, conform pct. 1.1. al contractului de fidejusiune nr. 55 din 23.10.2018, ***** în calitate de fidejusor şi-a asumat obligația să răspundă faţă de Creditorul - S.R.L. ”Larsan-Nor” pentru executarea de către S.R.L. „Tetra-H Prim” a obligaţiilor rezultate din Contractul de vînzare- cumpărare nr.54 din 23.10.2018.

Suplimentar, a menționat că în conformitate cu prevederile pct. 2.1 lit. b) ale Contractului de fidejusiune, fidejusorul şi-a asumat obligația să transfere Creditorului suma datoriei Debitorului în decurs de 5 zile din ziua notificării despre expirarea termenului de plată.

A indicat că, prin pretenția nr. 171 din 20.11.2019 expediată în adresa fidejusorului *****, acesteia i s-a explicat solidaritatea față de obligația pârâtului şi s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei.Conform adeverinței primite de la oficiul poștal, s-a menționat că somația expediată la domiciliul *****i a fost recepționată de către ultima.

Solicită reclamanta SRL „Larsan-Nor” a încasa în mod solidar din contul SRL „Tetra-H Prim” și ***** a datoriei în sumă de 96 344 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2890,32 lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamanta SRL „Larsan-Nor” a solicitat de a încasa datoria în sumă de 96 344 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2890,32 lei doar din contul pîrîtei ***** (f.d. 87).

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, din 12 iunie 2023, cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de SRL „Larsan-Nor” împotriva *****i, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, s-a admis integral. S-a încasat de la *****, în beneficiul SRL „Larsan-Nor”, în temeiul contractului de fidejusiune nr.55 din 23 octombrie 2018, datoria în suma de 96 344 (nouăzeci și șase mii trei sute patruzeci și patru) lei.

S-a încasat de la ***** în beneficiul SRL „Larsan-Nor”, suma de 2 890, 32 lei, cu titlul de compensație a cheltuielilor de judecată ce constau din taxa de stat achitată de reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, la 03 iulie 2023, în termen

legal, avocatul Tarlev Pavel în interesele lui ***** a declarat apel.

În motivarea apelului a indicat că, potrivit pct. 3.1. al contractului de fidejusiune nr. 55 din 23 octombrie 2018, fidejusiunea apare din data semnării prezentului contract de către părți și încetează în momentul executării de către Debitor (SRL „TETRA-H PRIM") a tuturor obligațiilor conform Contractului de vânzare-cumpărare pui 1 zi nr. 54 din 23 octombrie 2018, încheiat între Creditor (intimată) și Debitor (SRL „TETRA-H PRIM"). Reieșind din cele expuse supra, în speță, termenul fidejusiunii apelantei ***** nu este determinat. Or, formularea „momentul executării de către Debitor a tuturor obligațiilor conform Contractului de vânzare-cumpărare pui 1 zi nr. 54 din 23 octombrie 2018" nu se încadrează în nici o modalitate de instituire a termenului și anume: prin indicarea unei date calendaristice, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și sigur că se va produce (art. 260 Cod civil).

Reiterează că, în cazul acestei formulări sunt incidente prevederile art. 240 Cod civil (actul juridic încheiat sub condiție rezolutorie) potrivit căruia, condiționarea încetării unui raport juridic de executarea debitorului este o condiție rezolutorie (dacă debitorul principal va executa integral, adică survine condiția, atunci încetează raportul juridic de fidejusiune). Este important a se delimita condiția de termen.

Menționează că, întru susținerea poziției expuse supra sunt relevante deciziile Curții Supreme de Justiție nr. 2ra1081/14 din 14 mai 2014, nr. 2ra-2512/15 din 16 decembrie 2015 și nr. 2H-233/I7 din 30 august 2017, care califică clauzele "până la executarea obligației de către debitor", drept unele în care nu este stabilit un termen. Astfel, având în vedere faptul că, intimata SRL „LARSAN-NOR" a depus prezenta acțiune împotriva fidejusorului (apelantei *****) abia la data de 17 decembrie 2019, ci nu în decursul unui an de la scadența obligațiilor garantate (23 noiembrie 2018) rezultă că, fidejusiunea apelantei ***** a încetat la data de 23 noiembrie 2019. În aceste condiții, în raport cu apelanta *****, nu există nici o creanță a intimatei SRL „LARSAN-NOR" în temeiul contractului de fidejusiune nr. 55 din 23 octombrie 2018.

Relatează că, termenul de un an de zile, indicat la art. 1170 alin. (2) Cod civil, după natura sa nu este un termen de prescripție, ci unul de perimare, în interiorul căruia creditorul este îndreptățit de a-și realiza dreptul său sub sancțiunea decăderii din acest drept. Totodată, urmează de reținut, că acest termen nu este instituit pentru apărarea unui drept încălcat, ci este un termen de existență a obligației accesorii - de fidejusiune, în interiorul căruia fidejusorul rămâne obligat față de creditor. Respectiv, odată cu expirarea termenului, legiuitorul, prin prisma

art. 1170 Cod civil, l-a eliberat pe fidejusor de obligația sa, după expirarea unui an de zile de la momentul când obligația de baza a ajuns la scadență, în cazul când contractul de fidejusiune nu a fost încheiat pentru un anumit termen, deoarece acest termen este suficient pentru creditor ca acesta sa facă uz efectiv de dreptul său.

Consideră că deși termenul de prescripție se aplică numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția (art. 271 Cod civil), termenul după care fidejusiunea se consideră încetată urmează a fi aplicat de prima instanță din oficiu. Totodată, invocă faptul, că prin hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 2L27/19 din 22 noiembrie 2019, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „TETRA-H PRIM” și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința acestuia. Potrivit Tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „TETRA-H PRIM” din data de 22 ianuarie 2020, intimatei i-a fost validată creanța în mărime de 96,344 lei, iar conform art. 5 alin. (8) și art. 143 alin. (8) ale Legii insolvabilității, acest tabel are puterea unei hotărâri judecătorești, fiind definitiv și executoriu din momentul consemnării judecătorului. Astfel, validarea creanței intimatei în cadrul procesului de insolvabilitate al debitorului SRL „TETRA-H PRIM” a căpătat puterea lucrului judecat, respectiv intimata în continuare urmează să-și revendice toate datoriile în cadrul procesului de insolvabilitate independent sau cu coparticiparea administratorului procesului de insolvabilitate, încasarea datoriilor fiind la stadiul de executare a hotărârii judecătorești. În circumstanțele date, prin prezenta acțiune, intimata încearcă să încaseze datoria restantă în mărime dublă, în cazul în care aceasta a primit deja satisfacția creanțelor sale în cadrul unui alt proces de la SRL „TETRA-H PRIM” nemijlocit.

Subliniază că, în cazul dat, survin consecințele art. 1167 alin. (1) Cod civil, care prevăd că, fidejusiunea încetează o dată cu stingerea obligației garantate. Din sensul normei date rezultă, că fidejusiunea nu poate exista de sine stătător, ci doar pe lângă o creanță valabilă, nestinsă încă, conform normelor generale de stingere a obligațiilor.

Reiterează că, în speță, nu se întrunesc temeiuri legale pentru admiterea cererii de chemare în judecată a intimatei, motiv pentru care pretențiile înaintate urmau a fi respinse de către prima instanță ca fiind nefondate.

Solicită admiterea cererii de apel; Casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr. 2-1414/19 din 12 iunie 2023; Emiterea unei noi Decizii prin care acțiunea intimatei S.R.L. „LARSAN-NOR” împotriva apelantei ***** privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, să fie respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

În această ordine de idei, Colegiul civil reține că hotărârea instanței de fond s-a pronunțat la 12 iunie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 03 iulie 2023, în interiorul termenului legal.

La 27 februarie 2024, S.R.L. ,,LARSAN-NOR" a depus referință prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului *****, avocatul Tarlev Pavel a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia pe motivele invocate, casarea soluției instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

Apelantul ***** și intimata S.R.L. ,,LARSAN-NOR", fiind citați legal (f.d.72, 82), în ședință nu s-a prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezenței, Colegiul în conformitate cu prevederile art.379 al.(2) CPC a considerat posibil de examinat cauza în lipsa participanților neprezenți.

Audiind reprezentantul apelantului, studiind cererea de apel şi materialele cauzei, Colegiul civil consideră că apelul declarat de avocatul Tarlev Pavel în interesele lui *****, urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii instanţei de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost

stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În această ordine de idei, instanţa de apel reţine că obiectul prezentei cereri de chemare în judecată î-l constituie încasarea datoriei în sumă de 96 344 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2890,32 lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni prin hotărârea din 12 iunie 2023 a admis integral cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la *****, în beneficiul SRL „Larsan-Nor”, în temeiul contractului de fidejusiune nr.55 din 23 octombrie 2018, datoria în suma de 96 344 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2890,32 lei.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile aplicabile la caz şi criticile aduse în apel, instanţa de apel constată că instanţa de judecată ierarhic inferioară, corect a ajuns la concluzia temeiniciei cerințelor reclamantei S.R.L. „LARSAN-NOR”, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 7 alin. (1), (4) Cod civil (în redacția Legii din 01.03.2019), legea civilă, nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu

desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Având în vedere că obiectul acțiunii formulate de reclamant, rezultă din contractul de vînzare-cumpărare încheiat la 23.10.2018, litigiului îi sunt aplicabile prevederile Codului Civil în redacția Legii din 06.06.2002, care erau în vigoare la momentul încheierii contractului.

Potrivit art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) Codul civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform prevederilor art. 514 Cod civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit prevederilor art. 572 Cod civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 572 alin. (1), (2) Cod civil (în redacția Legii din 01.03.2019) prevede că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În acord cu prevederile art. 666 alin.(1) și (2) Cod Civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Prevederile art. 753 alin.(1)-(3) Cod civil (în redacția Legii din 01.03.2019), stipulează că, prin contractul de vînzarecumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

În acord cu art. 760 alin. (1) lit. a) din Codul civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul, predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar, potrivit art. 130 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Colegiul civil reține că, din lucrările dosarului, rezultă că la data de 23.10.2018, între „Larsan-Nor" SRL în calitate de vânzător și „TetraH Prim" SRL în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.54 (f.d.9 verso).

Potrivit pct.1.1 al contractului nominalizat, Vânzătorul a livrat, iar Cumpărătorul a recepționat marfă, în conformitate cu sortimentul și prețurile stabilite în contract (f.d.9).

Conform pct. 3.1. al contractului, sortimentul, cantitatea și prețul mărfii sunt stabilite în factura fiscală, prețul pentru 1(unu) pui de una zi constituie 8 lei inclusiv TVA 20% iar conform pct. 5.1. cumpărătorul se obligă să achite prețul total al partidei stabilite de comun acord timp de 30 zile calendaristice de la data livrării partidei respective, prin transferarea mijloacelor bănești la contul vânzătorului (f.d.9).

Totodată a fost încheiat și contractul de fidejusiune nr.55 din 23.10.2018, între SRL „Larsan-Nor" în calitate de creditor şi persoana fizică ***** în calitate de fidejusor, care şi-a asumat obligația de a răspunde solidar pentru executarea de către S.R.L. „Tetra-H Prim" a obligațiilor sale conform contractului de vânzare-cumpărare pui de una zi (broiler) nr.54 din 23.10.2018 faţă de S.R.L. „Larsan-Nor".

Potrivit art. 1146 alin. (1) Cod Civil (pînă la modificările din 01.03.2019) prin contract de fidejusiune, o parte (fidejusor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.

Conform art. 1153 alin. (1) Cod Civil (în redacția Legii din 01.03.2019), fidejusorul răspunde în toate cazurile doar pînă la suma maximă menționată în contractul de fidejusiune. Alin. (2) lit. a) și b) al aceluiași articol stabilește că pînă la suma maximă stipulată în contractul de fidejusiune, fidejusorul răspunde, în

absența unei clauze contrare, pentru a) totalul, din momentul respectiv, al datoriei principal, în special atunci cînd datoria principală a fost modificată datorită vinovăției ori întîrzierii debitorului principal; b) cheltuielile de reziliere a contractului și de urmărire în justiție dacă trebuie suportate de debitorul principal în măsura în care fidejusorului i s-a dat la timp posibilitatea de a le evita prin satisfacerea cerințelor creditorului

Reieșind din prevederile art. 1156 alin. (1) și (2) Cod civil, (în redacția Legii din 01.03.2019), în cazul neexecutării obligației principale, fidejusorul și debitorul sînt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel. Părțile pot conveni ca fidejusorul să fie obligat să plătească datoria numai după urmărirea debitorului. În acest caz, fidejusorul trebuie să indice bunurile debitorului și să avanseze cheltuielile pentru urmărirea acestor bunuri.

Colegiul reține că Conform facturii fiscale seria/nr.IMO249013 din 24.10.2018, se atestă că „Larsan-Nor” SRL a livrat mărfuri către „Tetra-H Prim” SRL în valoare totală de 166 344 lei (f.d.11).

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 12.12.2019, „Tetra-H Prim” SRL atestă o datorie față de „Larsan-Nor” SRL în sumă de 96344 lei (f.d.10)

Prin notificarea de plată a datoriei nr.170 din 20.11.2019, „Larsan-Nor”SRL a somat „Tetra-H Prim” SRL referitor la achitarea datoriei acumulate în mărime de 96 344 lei, oferind un termen de 3 zile în vederea stingerii datoriei (f.d.12-13). Iar prin notificarea de plată a datoriei nr.171 din 20.11.2019, „Larsan-Nor”SRL a somat pe ***** referitor la achitarea datoriei acumulate în mărime de 96 344, oferindu-i un termen de 3 zile în vederea stingerii datoriei (f.d.14-15)

Având în vedere că pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că „Larsan-Nor” SRL a livrat mărfuri către „Tetra-H Prim” SRL în valoare totală de 166 344 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale seria/nr.IMO249013 din 24.10.2018 (f.d.11), iar cumpărătorul nu și-a onoroat obligațiunile contractuale integral, Colegiul consideră că instanța de fond întemeiat a dispus încasarea datoriei în mărime de 96 344 lei din contul *****i, fidejusor conform contractului de fidejusiune din 23.10.2018.

Colegiul va aprecia critic afirmațiile apelantului, referitor la validarea creanței în mărime de 96 344 lei conform tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Tetra-H Prim” din 22.01.2020, deoarece nu a fost prezentat instanței tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL ”Tetra-H prim”, nefiind prezentată nici-o dovadă a faptului că creanța SRL ”Larsan-Nor”, în mărime de 96344,00 lei ar fi fost validată de instanța de judecată.

La fel se apreciază critic afirmațiile apelantului precum că fidejusiunea instituită în privința lui ***** ar fi încetat în temeiul art. 1170 alin. (2) din Codul

Civil, deoarece potrivit pct. 5.1 al Contractului de vânzare-cumpărare pui de una zi (broiler) nr. 54 încheiat la 23 octombrie 2018 între S.R.L. ”Larsan-Nor” și S.R.L. ”Tetra H Prim”, Cumpărătorul s-a obligat să achite prețul total al partidei stabilite de comun acord timp de 303 zile calendaristice de la data livrării partidei respective, prin transferarea mijloacelor bănești la contul Vînzătorului. Astfel, conform Facturii fiscale nr. IM 0249013 din data de 24.10.2018, la data respectivă, S.R.L. ”Larsan-Nor” a livrat S.R.L. ”Tetra H Prim” pui de o zi broiler în valoare totală de 166344,00 lei, iar conform actului de verificare a decontărilor reciproce, S.R.L. ”Tetra H Prim” a efectuat prima plată în baza Facturii fiscale nr. IM 0249013 abia la data de 16 iulie 2019, în sumă de 72000 lei (f.d.10). Prin urmare, din moment ce S.R.L. ”Tetra H Prim”, la data de 16 iulie 2019 a întreprins acțiuni din care a rezultat că recunoaște datoria și anume a achitat parțial datoria pe care o avea față de S.R.L. ”Larsan-Nor” în baza Contractului de vînzare-cumpărare pui de una zi (broiler) nr. 54 încheiat la 23 octombrie 2018 și a Facturii fiscale nr. IM 0249013 din 24.10.2018, termenul de un an instituit la art. 1170 alin. (2) din Codul Civil a început să curgă din nou de la data de 16 iulie 2019, iar acțiunea a fost depusă la 17 decembrie 2019.

Având în vedere cele menționate, Colegiul civil nu poate reține argumentele apelantului, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121, art.122 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 82 Cod procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ţinând cont de faptul că acţiunea depusă de SRL „Larsan-Nor” a fost admisă integral, Colegiul consideră că instanța de fond întemeiat a încasat de la ***** în beneficiul SRL „Larsan-Nor”, suma de 2 890, 32 (două mii opt sute nouăzeci, 32) lei, cu titlul de compensație a cheltuielilor de judecată.

În consecinţă, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat

împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

În asemenea împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate și legale, în concordanță cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

Luînd în considerație cele expuse, Colegiul civil a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de avocatul Tarlev Pavel în interesele lui *****. Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 12 iunie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LarsanNor” împotriva *****i cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Tarlev Pavel în interesele lui *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 12 iunie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LarsanNor” împotriva *****i cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei motivate.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila